

ଆମେ ଭାରତର ଶିଶୁ

ଅନୁଦାପ୍ରସାଦ ରକ୍ଷିତ

ସେ ଦେଶ ପୁଣ୍ୟ ବୁକେ ବହିଯାଏ
 ଗଙ୍ଗା-ଯମୁନା ନଈ,
ନୀଳ ପାରାବାର ଗାଏ ଯା'ର ଗୀତ
 ଯା ଚରଣ ଛୁଲଁଛୁଲଁ ।

ତୁଷାର- ଶୁଭ୍ର ମୁକୁଟ ଯାହାର
 ହିମାଳୟ ଗିରି ନାମେ,
ସେଇ ସେ ପୁଣ୍ୟ ମାଟିରେ ଜନମି
 ଧନ୍ୟ ହୋଇଛୁ ଆମେ ।

ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ ଗଡ଼ା ଆମ ଦେହ
 ଏ ଦେହ ମାଟିରେ ମିଶୁ,
ଏଇ ଭାରତର ସନ୍ତାନ ଆମେ
 ଆମେ ଅଗଣିତ ଶିଶୁ ।

ରକ୍ତ କମଳ ସମ
ଏଇ ଦେଶ ବୁକେ ଉଠିଅଛୁଁ ପୁଣି
 ସୁନ୍ଦର ଅନୁପମ ॥

ସୁରଭି ଛୁଟାଇ ଦିଗ ମହକାଳ
 ନବ ତରୁ ଶାଖେ ଦୋଳି,
ଏ ଦେଶ କାନନେ ଉଠିଅଛୁଁ ପୁଣି
 ରଙ୍ଗ କୁସୁମ କଳି ।

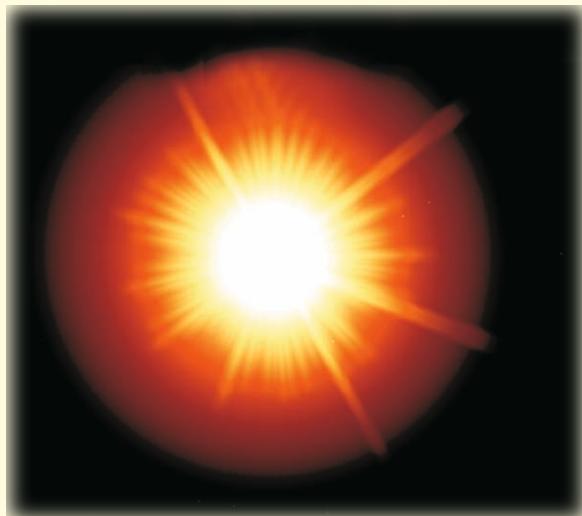
ମରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଛୁଟାଇବୁ ଆମେ ଅମୃତର ବାରିଧାରା,
ନବ ପୁଲକରେ ଭରିଦେବୁ ପ୍ରାଣ ହସାଇ ଜଗତ ସାରା ।

ଆଗାମୀ ଦିନର ସବୁଜ ସ୍ଵପ୍ନ
 ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ,
 ଶତ ସରଗର ଆଶିଷ ହରାଇ
 ଆମେ ଯେ ଆସିଛୁ ଧାଇଁ ।
 ମୂଳ ମୁଖେ ଦେବୁ ଭାଷା,
 ଏ ଦେଶ ଉଷାରେ ମଧ୍ୟର କାକଳି
 ଲକ୍ଷ ମନର ଆଶା ।

ବନ୍ଧୁର ପଥେ ଆମ ଅଭିଯାନ
 ଆମେ ନବ କିଶଳୟ,
 ମୀଳ ମେଘ ବୁକେ ଆମେ ବିଦ୍ୟୁତ୍
 ତମିରେ ଆଲୋକମୟ ।
 ଏଇ ଭାରତର ସନ୍ତାନ ଆମେ
 ଲକ୍ଷ ଶିଶୁର ଦଳ,
 ଆଗାମୀ ଦିନର ନବ ସଙ୍କେତ
 ମନରେ ଅସୀମ ବଳ ।

ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ ଗଡ଼ା ଆମ ଦେହ
 ଏ ଦେହ ମାଟିରେ ମିଶ୍ର,
 ଏ ଦେଶ ଜନନୀ ସନ୍ତାନ ଆମେ
 ଆମେ ଭାରତର ଶିଶୁ ।
 ଉଦୟ ଉପନ ସମ,
 ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵରେ ଶିର ତୋଳି ଆମେ ଜଲୁଁ
 ଜଳିବା ଆମର ଧର୍ମ ।

କବି ପରିଚୟ

ଅନୁଦାପ୍ତସାବ ରକ୍ଷିତ- ୧୯୭୩ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୫ ତାରିଖରେ କବିଙ୍କର ଜନ୍ମ । ଉପନ୍ୟାସ- ‘କେତେ କଣ୍ଠା କେତେ ଫୁଲ’ ଓ ‘ସୃଷ୍ଟିରେଣୁ’, ଗନ୍ଧଗୁରୁ- ‘କଥନିକା’, ‘କର୍ଣ୍ଣ-କୁଞ୍ଚୀ-ଅବଳା’, ‘ନୀଳ ଆକାଶ ଓ ସବୁଜ ଧରଣୀ’ ଏବଂ କବିତା: ‘ବଜ୍ର ଓ ବିଦ୍ୟୁତ’, ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟ : ‘କୁମାର ମଞ୍ଚ’, ‘ଚିମ୍ ଚିମା ଚିମ୍ ଚିମ’ ପ୍ରଭୃତି କବିତା ଗୁରୁ ତାଙ୍କର ଅନବଦ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି । ୨୦୦୭ ମସିହାରେ କବି ତାଙ୍କର ଶେଷ ନିଶ୍ଚାସ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଚନା

- ★ ଶିକ୍ଷକ ଏହି କବିତାର ଆବୃତ୍ତି ପରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ଐତିହ୍ୟ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ, କାର୍ତ୍ତି, ଗୌରବ, ସ୍ଵରଣୀୟ ଘଟଣାବଳୀ ତଥା ଦେଶପ୍ରେମୀ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ★ ଏହି କବିତାଟି ପଡ଼ାଇବା ସମୟରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାରତର ନଦୀ, ସମୁଦ୍ର, ତୀରସ୍ଥାନ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଳୀ, ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବତମାଳା ପ୍ରଭୃତି ସମ୍ପର୍କରେ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ★ ଭାରତର ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ, ଲୋକମାନଙ୍କର ଦେଶପ୍ରେମ, ଦେଶ ପାଇଁ ଆମ୍ବଲି ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଶିକ୍ଷକ ଧାରଣା ଦେବେ ।
- ★ ଶିକ୍ଷକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି, ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମୀ, ସଂଦ୍ରାଳୀ ଓ ସହିଦମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କହିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବେ ।

ସୁଚନା

ପାରାବାର - ସମୁଦ୍ର

ତୁଷାର- ଶୁଭ୍ର ମୁକୁଟ-ହିମାଳୟ ପର୍ବତ ଭାରତର ମନ୍ଦିରରେ ମୁକୁଟ ପରି ଶୋଭା ପାଉଛି ।
ସବୁବେଳେ ବରଫ ଦାରା ଆଛାଦିତ ହୋଇଥିବାରୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭ୍ର ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ
ତୁଷାର-ଶୁଭ୍ର-ମୁକୁଟ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

ରକ୍ତକମଳ ସମ - ଲାଲ ରଙ୍ଗର ପଦ୍ମ ଫୁଲ ପରି

ଉଦୟ ତପନ ସମ - ଉଦୟ ହେଉଥିବା ସୁର୍ଯ୍ୟ ଭଲି ।

ଆସ ଜାଣିବା କେତୋଟି ନୃତ୍ୟ ଶବ୍ଦ

ପୁଣ୍ୟ	ଅଭିଯାନ	ଶୁଭ	ସୁରଭି	କାକଳି
ଅନୁପମ	ତିମିର	ପ୍ରାତିର	ବନ୍ଧୁର	କିଶ୍କଳୟ

ଅଭ୍ୟାସ

୧. ଆସ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବା ।

- (କ) ଭାରତମାତାର ବୁକୁରେ କିଏ ବହିଯିବା କଥା କବିତାରେ କୁହାଯାଇଛି ?
- (ଖ) ହିମାଳୟକୁ ଭାରତର ମୁକୁଟ ବୋଲି କୁହାଯିବାର କାରଣ କଣ ?
- (ଗ) ଆମ ଦେଶର ଶିଶୁମାନେ ମରୁଭୂମିରେ କ'ଣ କରିବେ ବୋଲି କବିତାରେ କୁହାଯାଇଛି ?
- (ଘ) କାହା ମୁଖରେ ଭାଷା ଦେବାପାଇଁ ଶିଶୁମାନେ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ?
- (ଡ) ନୀଳ ମେଘ ବୁକୁରେ ଶିଶୁମାନେ କିପରି ଶୋଭା ପାଇବେ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ?

୨. ଉତ୍ତର ଲେଖିବା ।

- (କ) ଭାରତ ମାଟିରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଶିଶୁ ନିଜକୁ ଧନ୍ୟ ମନେ କରିବାର କାରଣ କ'ଣ ?
- (ଖ) ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତକମଳ ବୋଲି କାହିଁକି କୁହାଯାଇଛି ?
- (ଗ) ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ଶିଶୁମାନେ କାହିଁକି ଧାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି କବିତାରେ କୁହାଯାଇଛି ?
- (ଘ) ଭାରତମାତାର ମାଟି ସହ ଶିଶୁମାନଙ୍କର କିପରି ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି ?
- (ଡ) କେଉଁ ବିଷୟକୁ କବିତାରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ?

୩. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପଡ଼ି ପଚରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବା ।

- (କ) ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ ଗଡ଼ା ଆମ ଦେହ - ‘ଗଡ଼ା’ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ବୁଝୁଛ ଲେଖ ।
.....
(ଖ) ଏ ଦେହ ମାଟିରେ ମିଶୁ - ‘ମିଶୁ’ କହିଲେ ଯାହା ବୁଝୁଛ ଲେଖ ।
.....
(ଗ) ନବ ତରୁ ଶାଖେ ଦୋଳି - ଏହି ପଦଟିରୁ ‘ଦୋଳି’ ଶବ୍ଦଟି କ'ଣ ବୁଝାଉଛି ପ୍ରକାଶ କର ।
.....
(ଘ) ଏ ଦେଶ ଉଷାରେ ମଧୁର କାକଳି ଲକ୍ଷ ମନର ଆଶା - ‘ଲକ୍ଷ’ କହିଲେ ଏଠାରେ କାହାକୁ ବୁଝାଉଛି ଲେଖ ।
.....

୪. ସରଳ ଭାଷାରେ ବୁଝାଇ ଖାତାରେ ଲେଖିବା ।

- (କ) ବନ୍ଦୁର ପଥେ ଆମ ଅଭିଯାନ ଆମେ ନବ କିଶ୍ଳକୟ ।
- (ଖ) ଆଗାମୀ ଦିନର ନବ ସଂକେତ ମନରେ ଅସୀମ ବଳ ।
- (ଗ) ମୂଳ ମୁଖେ ଦେବୁ ଭାଷା ।

୫. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶର୍ମ୍ଭୁତ୍ତିକର ସମାନ ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଶବ୍ଦ ଲେଖିବା ।

ପାରାବାର -

ଡୁଷ୍ଟାର -

ଡପନ -

କମଳ -

କାନନ -

୬. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦ୍ୟାଙ୍ଗର ଅର୍ଥକୁ ବୁଝାଇ ଲେଖ ।

- (କ) ରକ୍ତ କମଳ ସମ
- (ଖ) ରଙ୍ଗ କୁସୁମ କଳି
- (ଗ) ବନ୍ଦୁର ପଥେ ଆମ ଅଭିଯାନ
- (ଘ) ତିମିରେ ଆଲୋକମୟ

୭. ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ପ୍ରକାଶ କରିବା ନିମତ୍ତେ କବିତାରେ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି, ତାକୁ ବାହି କୋଠର ମଧ୍ୟରେ ଲେଖିବା ।

(କ) ଯାହାର ଉପମା ନାହିଁ

(ଖ) ପକ୍ଷୀର ଗାନ

(ଗ) ସୁନ୍ଦର ଜଞ୍ଜଳି

(ଘ) ମୁଣ୍ଡ ଉପରକୁ ଉଠାଇ

(ଙ୍ଗ) ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯାତ୍ରା

ତୁମ ପାଇଁ କାମ

୧. ଏହି କବିତାଟି ପଡ଼ିସାରିବା ପରେ ତୁମେ ବଡ଼ ହୋଇ କେଉଁ ଭଲ କାମ କରିବାକୁ ଭାବୁଛ, ତାହା ଜଣାଇ ତୁମ ସାଙ୍ଗ ନିକଟକୁ ଚିଠିଟିଏ ଲେଖ ।
୨. ତୁମ ମନରୁ ଛୋଟ କବିତାଟିଏ ରଚନା କର ।

